

LEWIS JE PREKLICAL STAVKO

Premogariji bodo — in sicer pod starimi pogoji — zopet pričeli z delom; premirje bo trajalo do 31. oktobra popolnoči.

WASHINGTON, 22. junija. John L. Lewis je nocoj ukazal 521.000 premogarjem, naj grejo nazaj na delo. Premogariji bodo zopet pričeli s produkcijo premoga do 31. oktobra popolnoči in sicer pod Haroldom L. Lickesom, tajnikom notranjih zadev, ki je bil imenovan za upravitelja premogovnikov pod vladnim obratom.

Lewis ni hotel ničesar reči, kaj se bo zgodilo po 31. oktobru. Premogariji pa bodo delali samo toliko časa, dokler bo vlada obratovala premogovnike.

Delo se bo nadaljevalo pod obstoječimi mezdami in razmerami, toda unijski uradniki imajo pravico, uvesti tožbe ali podvzeti kakršne koli druge korake v prizadevanju, da dosežejo plačilo za čas, ki ga izgube premogariji s hojo pod zemljo. S tem je utrta pot intervencije od strani Bele hiše.

Lewis, ki ni nikoli priznal avtoritete Vojnega delavskega odbora, je dal nocoj razumeti, da bo še nadalje ignoriral ta odbor in njegove odločbe.

Pričakovati je, da bodo v četrtek vsi rovi zopet v obratu.

Slovanski kongres obsoja stavko

New York Times poroča iz Pittsburgha v poročilu z dne 20. junija, da je Ameriški slovanski kongres, ki je zboroval v tamnošnjem Kennywood parku, soglasno odobril resolucijo, s katero se ostro obsoja delavske izpore in stavke v premogovni industriji.

V resoluciji, katero je predložil sodnik Blair Gunther, predsednik kongresa, je rečeno Slovonom: "Ako se vaši sinovi v boju vojni ne bodo vrnili domov, boste morali to dejstvo spraviti v soglasje s svojo vestjo."

Resolucija izraža svoje simpatije s prizadevanji premogarjev, da bi izvojevali višje mezde, ki jih zaslužijo, ter obsoja "pomanjkanje uvidenosti" od strani Vojnega delavskega odbora, "toda dostavlja, da se za stopnja dela ob tem času ne more in ne sme tolerirati."

Kakor znano, je velik odstotek ameriških premogarjev slovanskega porekla.

IZDAJALEC BO MORAL UMRETI

CINCINNATI, 22. junija. — Apelatno sodišče Zedinjenih držav je danes, in sicer že drugič, potrdilo obsodbo nižjega sodišča, ki je obsodilo Maxa Stephana, lastnika restavracije v Detroitu, v smrt na vešalih. Stephen je bil spoznan za krivega, da je dal zatočišče in denar nemškemu nadporočniku Hansu Petru Krugu, ki je pobegnil iz ujetniškega taborišča v Kanadi ter prišel v Detroit, kjer ga je Stehan skrival ter zalagal z denarjem, končno pa mu je pomagal pobegniti v Mehiko. Stephan bo obešen dne 2. junija.

Odlična kariera Anice Erštete

"The Cleveland Press" je objavil dolg članek o gđ. Anne Erštet, znani bančni uradnici v Clevelandu, izpod peresa Clintie Winfrey, urednice ženske strani v časopisu. Med drugim je rečeno o tej naši vzorni Slovenki:

Važna pozicija

"Anne Eršte pozna po vsej priliki več bankirjev kakor katera koli mladenka v deželi. Po uspešni invaziji finančnega sveta, ki je bil smatran za nesporo moško polje, se je Anne popzela do čina asistentinje federalnega rezervnega agenta, kar je vsekakor kompliciran naslov, čigar dolžnosti pomenijo, da ima ona v oskrbi rekorde vsega denarja, ki je bil izdan ali zopet nazaj dobljen v tem federalnem distriktu.

Edina ženska v tem položaju

Miss Eršte je edina ženska v Zedinjenih državah, ki ima takšno mesto. Sicer pa je samo 12 takšnih pozicij v vsej deželi, zato ni čudno, če so uprte oči bančnega sveta vanjo, pri čemer antifeministično budno pazijo, če bo ona v svojem poslu opravila svoj spol. Toda vsa znamenja kažejo, da je Miss Eršte izborna bankirka.

Razsajanje Italijanov na Primorskem

BERN. — V Švicco prihajajo vesti, da Italijani odvajajo vse odraslo moško prebivalstvo iz goriškega okraja v notranjost Italije.

Začetkom leta je mestna komanda fašistične mladinske organizacije nekje v Istri poslala svojih središnji upravi v Rimu dokument, katerega imamo v rokah. Iz lahko razumljivih vzrokov tega dokumenta ne moremo citirati v celoti — pač pa moremo navesti naslednji zelo značilni izvleček:

"Danes je vojna oblast začela zbirati vse moške letnike 1925 do 1942, ki bodo pozneje odposlani v določena koncentracijska taborišča. S tem bo preprečeno, da ne bodo partizanske bande odvedle teh ljudi ponoči iz njihovih domov, kakor se je to zgodilo ponovno v zadnjem času. Partizanov je vedno več, vedno bolj predrzni so in že ogrožajo ves okraj, kjer sejejo grozo in smrt."

Ameriška odlikovanja za ruske vojake in mornarje

Vlada Zedinjenih držav je — prvokrat v zgodovini — odlikovala šestdeset ruskih vojakov in mornarjev.

MOSKVA uradno naznanja, da so ruski letalci zadali težke udarce Nemcem v njihovem zaledju ter da so sestrelili 17 nemških letal.

Polnočni ruski komunikacije naznanja, da je fronta primeroma mirna. Velike formacije ruskih bombnikov so včeraj zjutraj pred dnevno zoro napadle nemške naprave in skladišča za fronto, ne da bi ruska letalska sila izgubila pri tem napadu eno samo letalo.

MOSKVA, 22. junija. — Ruskim vojakom in mornarjem je bilo podeljenih, in sicer prvokrat v zgodovini, šestdeset visokih ameriških vojaških in mornariških odlikovanj. Odlikovanja je predal ob velikih ceremonijah v Kremlju ameriški poslanik William H. Standley ruskemu komisarju za zunanje zadeve Molotovu, ki jih je sprejel v imenu odlikovancev.

Med odlikovanci so možje vseh činov; od narednika do generala, od preprostega mornarja do admirala.

Dekoracije so bile dane v priznanje posebnih zaslug in hrabrosti, ki so jo izkazali odlikovanci v boju proti skupnemu sovražniku. Poslanik Standley je izjavil, da žele Zedinjene države potom teh odlikovanih dati priznanje vsej ruski armadi in mornarici.

Odbit japonski napad na Novi Gvineji

Japonci so pustili na bojišču nad 100 mrtvih in mnogo ranjenih. — Napad so odbili Avstralci.

Zavezniški glavni stan v Avstraliji, sredi, 23. junija. — Velika japonska sila, ki je bila vržena proti zaveznikom v ponedeljek na Novi Gvineji, je bila vržena nazaj po Avstralcih, podpiranih po ameriskem letalstvu. Japonci so pustili na bojišču nad 100 mrtvih in več ranjenih.

ČUNKING, Kitajska, 22. junija. — Kitajske čete, ki stiskajo svoj obroč okoli važnega mesta Ovkikova, so v nedeljo zavzele pet strateških točk v severnozpadni obrambni črti mesta, kjer je bilo v bojih ubitih nad 200 Japoncev.

Z imenovanjem generala Wavella za indijskega podkralja, se pričakuje velike akcije v Burmi, kjer bodo zavezniki izčistili deželo Japoncev ter zopet odprli znano Burma cesto, po kateri bo dobivala Kitajska v povečani količini svoje vojne zaloge.

POGREB MORNARJA
Pogreb mladega mornarja Rudolpha Franz, ki je po nesreči utonil, se bo vršil v soboto zjutraj ob 9. uri iz Jos. Zele in sinovi pogrebnega zavoda, 458 E. 152 St., v cerkev sv. Vida in nato na Calvary pokopališče.

Perverzni morilec Edward Ralph obsojen na smrt

Tri ure po obsodbi je sodišče ločilo zakon njegove devetnajst let stare žene.

Usoda Edwarda J. Ralpa, 32 let starega bivšega kaznjenca in seksualnega morilca, ki je kriminalno napadel in umoril 5 let staro Mary Jane Brady, je bila položena včeraj v roke treh sodnikov clevelandskega kriminalnega sodišča.

Ti sodniki so: Stanley L. Orr, Frank S. Day in Samuel H. Silbert.

Ralph, ki je perverznež, je obtožen kriminalnega napada in umora male deklice, katero je napadel in umoril dne 3. junija v nekem apartamentu poslojpa št. 757 E. 82nd St. Ralph je oženjen ter ima 9 mesecev staro hčerko, toda je kljub temu živel v omenjenem departamentu z neko drugo poročeno žensko, ženo nekega vojaka.

Na Ralpa v jetnišnici budno pazijo, ker se boje, da bo naredil poizkus samomora, ako ne bi bil opazovan.

"Vsak, ki zakrivi tak strašen zločin, ne zasluži nobenega usmiljenja," kriči ves zmeden in obupan v ječi ter prisega, da kadar pije popolnoma ponori in ne ve, kaj dela. "Spravite me na električni stol, in sicer čim prej, tem bolje!" pravi morilec.

Kakor naznanjajo današnje vesti, je bil Edward J. Ralph včeraj popoldne obsojen v smrt na električnem stolu, na katerem bo moral umreti dne 4. oktobra. — Tri ure po njegovi obsodbi pa je sodišče ločilo zakon njegove devetnajst let stare žene.

TUJERODCI V KANADI PODPIRAJO POSOJILA ZA ZMAGO

OTTAWA. — Tujerodne skupine v prairijskih provincah Kanade prispevajo ogromno k četrtemu posojilu za zmago. V Edmontonu so našli nabiralci, ki so prispeli v okraj kitajskih prebivalcev, denar in čke pripravljene za oddajo. V Saskatchewanu, kjer tvorijo tujerodne skupine precejšen del prebivalstva, je sestavljen lokalni komite iz Poljakov, Ukrajincev, Nemcev, Rusov, Rumuncev, Madžarov in drugih narodnosti.

ŽUPAN NA VAŽNI SEJI

Župan Frank J. Lausche se bo sestal danes z reprezentanti mesne industrije, da se dogovore o nastopu proti raketirjem črne borze, katero dolže prodajalci mesa, da je kriva pomanjkanju mesa, ki grozi, da bo moralo 650 mesnic zapreti svoja vrata.

VLOM V TRGOVINO

V grocerijsko in konfekcijsko trgovino, ki jo lastuje Mr. Steve Pirnat na 7403 St. Clair Ave., je vdrl tekotom noči neki ropar, ki je izrezal šipo v oknu, da je prišel v prodajalno. Mr. Pirnat, ki stanuje za trgovino, pa je slišal ropot in prižgal luč, tedaj pa je ropar pobegnil. Pri tem je razbil še drugo okno v trgovini.

BOMBE ZAVEZNIKOV POVZROČAJO TEROR V NEMČIJI

Nekatera nemška mesta so domala izbrisana z zemeljske površine

BOMBARDIRANJE SE VRŠI DAN IN NOČ

LONDON, sredi, 23. junija. — Formacija težkih angleških bombnikov je danes zjutraj grmela preko Kanala proti kontinentu, kjer so ameriški bombniki pravkar opravili svoje uničevalno delo v Hulu, kjer so bombardirali tovarne, kjer izdelujejo Nemci umetni kavčuk.

Mesta Krefeld ni več

Ameriški napad je prišel tik za napadom Angležev, ki so bombardirali jeklarsko mesto Krefeld v Porurju, na katero so vrgli nad dva tisoč ton bomb. Nemški radio poroča, da je bombardiranje teroristično in da je mesto Krefeld skoraj izbrisano z zemeljske površine.

Napad na Rotterdam

Včeraj so angleški in ameriški bombniki razbijali tudi po Rotterdamu na Holandskem in drugih krajih, kakor tudi po Neaplju v Italiji.

Mesto Krefeld je v ponedeljek ponoči napadlo nad 700 težkih angleških bombnikov.

Ogromne izgube zaveznikov

Kako ogromnega obsega je to bombardiranje in kako močna je angleška in ameriška zračna sila, da si mora dovoliti tolikšne izgube, je razvidno iz dejstva, da so izgubili Angleži v ponedeljek ponoči pri napadu na Krefeld 44 bombnikov.

BOJI V JUGOSLAVIJI

Zuericher Zeitung z dne 17. junija prinaša naslednje poročilo iz Budimpešte:

Madžarsko časopisje prinaša različne vesti, iz katerih je razvidno, da se je v zadnjem času upornost naroda in število partizanskih borcev v Sremu in celo v Slavoniji zelo zvišalo. Svoje baze imajo v Daruvarskem, Orahovičkem in Našičkem srezu, največ pa jih je v Papuk planini.

Iz Novega sada poročajo, da je mnogo upornikov tudi v gozdovih okoli Kokočaka.

Strašna sila eksplozij

BERN. Švica, 22. junija. — Napad angleških bombnikov na kraj Friedrichshaven, kate-rega so napadli v soboto ponoči, je bil tako silen, da je bila neka oseba, ki je stala ob oknu v svoji sobi v kraju, ki je bil oddaljen 10 milj od Friedrichshavena, vržena po pritisku ozračja tri čevlje daleč od okna nazaj v sobo.

Razdejanje v Berlinu

STOCKHOLM, Švedska, 22. junija. — Potniki, ki so prispeli iz Berlina, poročajo, da so gotovi deli mesta tako porušeni in poškodovani, da jih ni več prepoznati.

LONDON, 22. junija. —

Velika sila ameriških štirimotornih bombnikov je danes z vso silo napadla razne tarče v nemškem Porurju in v okupirani Belgiji, in sicer samo nekaj ur zatem, ko so bili Angleži gotovi s svojim zračnim razbijanjem po nemškem produkcijskem centru Krefeldu, na katerega so vrgli nad 2000 ton bomb.

Zavezniški bombniki so snoči napadli tudi Neapelj, glavno pristanišče Italije za Sicilijo in Sardinijo.

Pri napadu na Krefeld je bilo izgubljenih 44 angleških bombnikov, iz česar je razvidna strašna sila tga napada.

Največ trpi pod napadi partizanov v Slavoniji

Madžarsko prebivalstvo. Preko 257 madžarskih rodbin je pobegnilo iz teh krajev.

OČETJE NE BODO VPOKLICANI

COLUMBUS, 22. junija. — Paul V. McNutt, načelnik War Manpower komisije, je izjavil, da očetje ne bodo vpoklicani v armado, dokler ne bodo izrpani vsi drugi viri razpoložljivega moštva.

Courtesy of the "Plain Dealer"

JAPONSKE ZASTAVE pokrivajo slovenski vojak, Pvt. John J. Horvat, iz Clevelanda, čigar sliki dobre sreči, katere so imeli Japonci s seboj na bojni fronti, niso prinesle zaželjene sreče njih lastnikom. Zastave je zajel slovenski vojak, Pvt. John J. Horvat, iz Clevelanda, čigar sliki dobre sreči, katere so imeli Japonci s seboj na bojni fronti, niso prinesle zaželjene sreče njih lastnikom. Zastave je zajel

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
 6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
 Issued Every Day Except Sundays and Holidays
 SUBSCRIPTION RATES (GENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
 (Po raznašalcu v Clevelandu in po pošti izven mesta):

For One Year — (Za celo leto)	\$6.50
For Half Year — (Za pol leta)	3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
 (Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year — (Za celo leto)	\$7.50
For Half Year — (Za pol leta)	4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
 (Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):

For One Year — (Za celo leto)	\$8.00
For Half Year — (Za pol leta)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

ADAMIČEVA JASNOVIDNOST

Sledeči članek smo prevedli iz Adamičeve knjige "The Native's Return," ki jo je napisal leta 1933, po svojem povratku iz Jugoslavije, izdal pa v februarju leta 1934. Članek je danes morda še značilnejši kakor je bil pred desetimi leti, ker svedoči o izrednih opazovalnih zmožnosti našega pisatelja kakor tudi o njegovem bistrem pogledu v bodočnost. Ta članek se glasi:

Tekom svojega deset-mesečnega bivanja v Jugoslaviji sem dobil jasen vpogled v evropsko situacijo izza prve svetovne vojne. Zdaj uvidevam, zakaj je bila ruska revolucija potrebna ne samo s stališča zastalega ruskega kmeta, temveč tudi s stališča sveta. Zdaj tudi uvidevam, zakaj mora ruska revolucija uspeti. Ta revolucija je rešila Rusijo, da ni postala plen evropskih imperialistov. S strmoglavljenjem carja in Kerenskega je Rusija izbegnila usodi Jugoslavije, da molčim o Rumuniji, Poljski, Bolgariji ter o drugih balkanskih in vzhodnoevropskih državah, ki se zdaj zvijajo v krepkih internacionalnega finančnega kapitala... Zdaj vidim, da je rešitev jugoslovanskega naroda kakor tudi ostalih malih zaostalih narodov v tem delu sveta neizbežno v smeri Rusije. Ti narodi bodo morali strmoglavit svoje sedanje raketirske gospodarje, ustvariti Balkansko ali Vzhodnoevropsko federacijo kolektivnih narodnih republik ter se na ta ali oni zadovoljiv način spojit z Rusijo. Milijone ljudi v Jugoslaviji in — seveda — tudi v drugih deželah, spoznava to. Oni uvidevajo, da bi se dalo mnogo njihovih socialnih, ekonomskih, nacionalnih, kulturnih in verskih problemov rešiti samo na "ruski način," to je drastično, z agresivno likvidacijo zaostalosti, osebnega pohlepa in onega ljudskega razreda, ki je obogatel na račun preprostega ljudstva. Ta realizacija od strani vedno naraščajočega števila ljudi v Jugoslaviji kakor tudi v drugih državah je edina svetla točka v sedanji mrkosti in degeneraciji Evrope.

Name je napravila globok vtis ogromna telesna in duševna vitalnost preprostega jugoslovanskega ljudstva, katera vitalnost ni zgolj jugoslovanska, temveč splošno slovenska — elementarna, surova, neizlikana, kreativna, dolga stoletja tlačena in zatirana. Ta vitalnost je dolgo čakala, preden je pričela funkcionirati, uničevati in ustvarjati. Ona je uničila turško in avstrijsko cesarstvo in ruski carizem. Ustvarila je neodvisne države: Poljsko, Češkoslovaško in Jugoslavijo; ojačila je Bolgarijo, kar vse skupaj pomeni dober začetek v smeri proti samo-realizaciji Slovanov. Kar je najvažnejše, pa je ta vitalnost ustvarila Novo Rusijo, ki je, z vsemi svojimi nedostatkami, danes najsolidnejša država na svetu, trdno zasidrana k bodočnosti; ona je edino upanje množice izven njenih mej; trdnjava socialno-ekonomske moralnosti, temelječe na principih produkcije za blagor producirajočih mas, ne pa za profit samo majhnega števila individualcev.

Izvemši tu in tam, kjer so bile bolezn, siromaščina in teror najhujši v preteklih stoletjih, slovenska vitalnost ni perverzna, se ni obrnila sama proti sebi ter ni samo sebe uničujoča, kakor je to v slučaju večine zapadnih držav. Slovanska vitalnost grozi uničiti samo to, kar je socialno nezdravo, duhovno kóruptno, nemoralno. Slovani, individualne in kot masa, so miroljubno ljudstvo, prizadevajoče si, usmeriti svoje energije konstruktivnim svrham in pokretom. V Jugoslaviji je ta vitalnost začasno zatrta po beograjskem režimu, kakor je bila nekdanj zatirana po Carigradu, Benetkah in Dunaju. Beograjski režim sestoji iz najbolj nezdravih elementov v državi ter je podpiran po dekadeni zapadne Evrope, ostraseni po zdravem slovenskem podvigu v zadnjih desetletjih. Toda napačil bo dan, ko bo ta vitalnost pretrgala svoje vezi. Medtem pa bo ta vitalnost pripomogla, da bodo ljudstva pretrpela in prenesla vse zlo in nesrečo, ki jim preti v neposredni bodočnosti. To ne velja samo o Jugoslaviji, tem-

več o vseh slovanskih državah na Balkanu in v vzhodni Evropi.

Nova evropska vojna se zdi gotova stvar... Kontradikcija sistema, pod katerim svet funkcionira, bo povzročila neizogibnost nove vojne. Seveda, strašno je, premišljevat o tej vojni. Milijone ljudi bo pobitih; toda, kakor stvari sedaj stoje, umira že zdaj v Evropi počasne smrti milijone gladnih, zbeganih in nefunkcionirajočih ljudi, mož, žena in otrok... Zelo zaželjivo bi bilo, da bi takšna vojna privedla do podviga mas vseh povsod. Celo kaos, ki bi utegnil slediti vojni in takemu ustanku, preden bi bilo mogoče organizirati sile resničnega socialnega napredka, bi bil boljši kakor pa sedanje stanje "miru" in sedanja gangsterska diplomacija ter raketirske vladne metode.

To je pisal Adamič pred desetimi leti. Primerjajte razdobje, ki je medtem poteklo in današnje stanje stvari, pa boste ugotovili, kako jasno je gledal v bodočnost.

Smrt slikarja Jakopiča

New York, 11. junija. (JIC). — Te dni smo prinesli vest, da je dne 21. aprila t. l. umrl v Ljubljani največji sodobni slovenski slikar, Rihard Jakopič. Iz Slovenskega Biografskega Leksikon-a navajamo naslednje podatke iz življenja tega znamenitega slovenskega umetnika:

Rihard Jakopič je bil rojen dne 12. aprila leta 1869 v Ljubljani: njegov oče je bil premožen trgovec z deželnimi pridelki. Rihard, najmlajši izmed osmih otrok, je obiskoval ljudsko šolo na Grabnu in ljubljansko realko, iz katere je izstopil kot šestozolec.

Jeseni 1887 se je po uspešnem sprejemnem izpitu vpisal na dunajsko akademijo, a je isto leto nevarno zbolel in se vrnil domov. Jeseni 1888 je novovstopil v dunajsko akademijo, prestopil po 2 semestrih teoretične izpite in nato odšel jeseni 1889 za 2 semestra na monakovsko akademijo. L. 1890 je vstopil v Ažbetovo slikarsko šolo, ki se je tedaj ustanovila v Monakovem, jo redno obiskoval nekako 2 leti, nato pa do 1900 večinaoma pozimi, medtem ko je v poletnih mesecih slikal doma na deželi.

Od 1900 je živel v Ljubljani, sodeloval tu (1900) pri ustanovitvi Slovenskega umetniškega društva, kateremu je bil nekaj časa tudi tajnik, in pri organizaciji I. Slovenske umetniške razstave. Medtem je z M. Jamom slikal v Stranski vasi pri Dobrovi in odšel z njim spomlad 1901 za več mesecev slikat v Čemahovce na Hrv., se nato vrnil v Ljubljano in sodeloval tu pri II. Slovenski umetniški razstavi (1902). Po njej se je 1902 preselil v Skofjo Loko (kjer je stanoval najprej v Puštalskem gradu, potem v mestu), odšel jeseni 1903 v Prago nadaljevat študije in stopil v Hynaisovo šolo, v kateri je ostal en semester. Spomlad 1904 se je odšel na Dunaj dogovarjat z Miethkejem o razstavi slovenskih impresionistov, ki jo je nato tamkaj z Bernekerjem, Groharjem in Zmitkom priredil (1904) potem ko je ustanovil slovenski umetniški klub "Sava" (prim. di. Grohar). Z Dunaja je prišel zopet v Skofjo Loko, še istega leta odpotoval v Beograd kot prireditelj slovenskega oddelka I. jugoslovanske umetniške razstave in se po vrnitvi v Skofjo Loko (1904) poročil z Ana Creznoy ter slikal (kakor ob istem času Stern in Grohar) v loški dolini. Leta 1905 je odpotoval kot delegat "Save" na avstrijsko razstavo v London, a se potoma v Koelnu ponesrečil in se iz ondotne bolnišnice vrnil preko Pariza, kjer je ostal nekako teden dni, v Skofjo Loko, kjer je živel do 1906, ko se je za stalno naselil v Ljubljani. Emonska cesta 2, sedaj Turjaški

trg 2). Tu je z M. Sternom 1907 ustanovil risarsko in slikarsko šolo, ki jo je, tudi po Sternovem odstopu, vodil do leta 1914.

S težkimi gmotnimi žrtvami je, ko se javne oblasti niso hotele odzvati njegovi želji, sezidal razstavni paviljon ("Jakopičev paviljon" v Tivoliju), ga odprl 1909 s III. slovensko umetniško razstavo, a ga prodal 1923 mestni občini, v katero imenu ga sedaj upravlja Narodna galerija. Živi v Ljubljani.

Jakopič se je kot otrok po lastnem nagibu mnogo ukvarjal z risanjem, a v 1. in 2. razredu realke pod prof. Czerkovskim ni dosegel šolskih uspehov; ko je v 3. razredu prevzel vodstvo risarskega pouka Fr. Globočnik, ki ga je spodbujal k delu in mu ostal učitelj do konca srednješolskih študij, je bil Jakopič kmalu med "odličnimi" risarji. Tedaj je poskušal že samostojno slikati, tudi krajine (Mestni log, Krim).

V Ažbetovi delavnici je bolj kot učiteljev pouk vplivala na mladega slikarja prostost pri delu, množina modelov in družba součencev. Ze izza srednješolskih poskusov v njen latentni odpor proti šolskim predpisom in atelerskim konvencijam, ki v naravi niso bile utemeljene, ga je napotil, da je v Monakovem slikal s F. Vesolom zlasti barvne in svetlobne študije na prostem z namenom, da upodobi naravo tako, kakršna se vidi. Tako se je, še preden je bil impresionizem kot slikarski program znan, vnel za impresionistične smotre, in ko je pozneje na neki monakovski razstavi videl dela Moneta, Sisleya in Pissarra, so se mu zdeli sorodni lastnim težnjam. Že pri prvih svojih slikah iz monakovske dobe je skušal izraziti mnogoličnost in barvnost pojavov ob raznih obsevljavah ter izločil absolutno črno in belo barvo kot (v naravi) nemogočo, kar je monakovska ocena pri ondotni razstavi njegovih del 1892 (v Kunstvereinu; Portret lastne matere, Stara žena, Krajina) označila kot novost v modernem slikarstvu.

Jakopičovo slikarsko delo je zelo obširno, a težko pregledno, ker je mnogo svojih slik preslikal in je večina od njih raztresena pri raznih lastnikih. V njegovem umetniškem razvoju ni ostrih zarez, vendar pa je mogoče njegovo delo razčleniti v tri stilne periode:

- a) stil naturalističnega impresionizma.
- b) stil realističnega impresionizma.
- c) stil barvnega impresionizma.

O početkih Jakopičevega slikarskega dela, je bilo v slovenski javnosti malo umevanja za njegove težnje, kritika je deloma ostro obsodila njegovo "monostrozno modernost". Na drugi razstavi v Ljubljani leta 1902 se ni prodala niti ena slika več, in ocene so bile splošno neugodne. Odločilnega pomena za po-

znejše boljše razmere javnosti do impresionistov je bil zagovor nove umetnosti po Ivanu Cankarju, po Ivanu Prijatelju, zlasti pa uspeh razstav na Dunaju in v Beogradu. Odtlej se je splošna nenaklonjenost sprminjala v občudovanje in umetnostna poročila so čedalje bolj označevala Jakopiča kot velikega mojstra impresionizma in vodnika tedenje umetniške generacije.

Jakopič je razven z lastnim umetniškim delom tudi drugače bistveno posegel v slovensko umetnostno kulturo. Z lastnim umetnostnim paviljonom je ustanovil prvo središče naše umetnosti, utemeljil kontinuiteto javnih razstav in ustvaril prvo stalno vez med slovenskim občinstvom in umetnostjo. Jakopič je priredil leta 1910 prvo zgodovinsko razstavo slovenskega slikarstva. S polno zavestjo o nacionalni važnosti svojega prizadevanja, je sodeloval pri oblikovanju slovenskega značaja moderne umetnosti: "Za nas je samo ena pot — otrešimo se tujega vpliva... Ne bodimo oskrbniki, hlapci tujega bogastva, ampak postanimo gospodarji svojega, četudi skromnega posestva."

O vprašanju invazije Balkana

V svoji številki od 8. junija prinaša Christian Science Monitor članek Roberta Wertheimerja, v katerem govori o Italiji kot vazalski državi nacistov. Članek obravnava tudi vprašanje invazije evropske trdnjave preko Balkana:

"Najvažnejša pot v osrčje Nemčije je Jadransko morje, toda dokler sta obe njegovi obali, italijanska in jugoslovanska, v rokah sovražnika, te poti ni mogoče izkoristiti. Ko pa bodo zavezniki imeli nadzorstvo nad vzhodno obalo italijanskega škorjnja in svoboden dostop v Jadransko morje, bodo držali v rokah ključ do vse centralne Evrope. Ko bodo imeli trdna oporišča v Apuliji, jim bo pot skozi Otrantsko ožino odprta, in ako okupirajo Krf, bodo mogli pošiljati tudi velike pomorske konvoje v severno Italijo.

Krf je otok, ki je prehajal iz roke v roko, katerega so Benetčani vzeli Bizantincem, a Turki Benetčanom, je največji otok v Jonskem morju. Ravno tako važen je za kontrolo Jadranskega morja kot Malta za srednji del Sredozemskega morja.

Jadransko morje je podobno jezeru s površino jezer Huron in Michigan skupaj. Dolgo je 500 milj, a široko 100 milj. V Otrantski ožini se zožuje na 44 milj. Italijanska obala je ravna, precej nedostopna in nima dobrih pristanišč, razven Baria, Brindisi in Ankone.

Jugoslovanska obala pa je bogata izvrstnih luk — na stotine je krajev, pripravnih za izkrcavanje na otokih in na celini. Otoki Vis in Lastovo, ter pristanišče Split, Zadar, Sibenik in Sušak štejejo med najugodnejše kraje za izkrcanje. Jugoslovanska obala je gorata, kakor tudi vse njeno zaledje, ki se spenja proti severu do alpske prepone, ter do dunajskega kotla, a na vzhodu do velike madžarske ravnine. V severnem delu Jadranskega morja staja najboljši luki istrskega polotoka Pulj in Trst.

Zračna oporišča v Istri in severni Italiji bi bila ogromne važnosti, ker bi ogrozila vsa srednja in vzhodno evropska industrijska središča od Grada do Dunaja, Budimpešto, Brno in vso oblast poljske "Ruhr-e", iz silne daljave kot je iz Anglije do Hamburga. Rumunska

petrolejska polja bi bila tako blizu, kakor je iz zavezniških letališč v severni Afriki do Turina. Prenos industrije iz zahoda na vzhod ne bi mogel več rešiti nemške industrije pred uničenjem. Invazija Balkana in srednje Evrope bi bila mnogo cenejša, ako bi dobili kontrolo nad Jadranskim morjem.

Slavonska in madžarska ravnina sta oddaljeni od Jadranskih pristanišč le s 50 do 80 milj širokim pasom kraškega masiva. Od tam se razprostira nepretrgana ravnina prav do dunajske kotline; vzdolž Odra pa se odpira pot v Šlezijo.

Zavezniki bi našli vojaško in gospodarsko premoč v krajih, kjer žive zatirani Slovenci, Hrvati, Srbi in Albanci ob obali in v njenem zaledju. Jadransko morje je idealna pomorska pot za prevoz bencina iz Bližnjega Vzhoda. Iz Trsta do Tripolisa in Haife, kamor vodijo petrolejske cevi iz Mezopotamskih vrelcev, je komaj 1.700 milj, polovico manj nego iz New Yorka do Gibraltarja. To so ogromne ugodnosti, ki bi odtehtale vse težave te operacije.

V začetku leta 1918 je Nemčija je ustavila britanske in francoske vojaške sile v severni Franciji. Rusija in Italija sta bili premagani, Srbija, Rumunija in Bolgarska pa so bile zasejene. In vendar so se komaj par mesecev po porazu Bolgarije zamajale vse fronte v srednji Evropi in končni poraz je prišel skoro čez noč.

Iste možnosti hitrega poraza Nemčije bi se mogoče pojavili, ako zavezniki temeljito izkoristijo vse one ugodnosti, katere bn jim nudila invazija Italije.

Boji v Jugoslaviji

Nemiri ob madžarski meji

BOSTON, 15. junija (Christian Science Monitor) — V članku, ki daje pregled vojnih dogodkov, prinaša omenjeni list naslednje poročilo.

Napadi jugoslovanskih partizanov na kraje ob stari madžarski meji, so se močno razvili v teku zadnjih treh tednov; posledica je ukinitje železniškega prometa na važni progi Budimpešta Beograd.

Ravno v teh krajih so se partizani v teku zadnjih šest mesecev držali v zatišju, zdaj pa so kar naenkrat prekinili železniško progo na več krajih. Ta proga je za nacistično najvažnejša v pogledu prevoza vojakov na Balkan. Partizani niso le porušili proge, temveč celo napadli vlake in povzročili precejšnje izgube življenj.

Napad na Zelezna Vrata

NEW YORK, 17. junija (PM). — Eden najtežjih udarec, kar so jih jugoslovanski partizani zadali nacistom, je bilo dinamičiranje Zeleznih vrat na Donavi. Tak udarec bi mogel ustaviti ves promet na Donavi. Očividno so imeli partizani uspeh, kajti Nemci v znak maščevanja so postrelili 70 oseb.

Epizoda iz partizanske vojne v Sloveniji

Londonski Daily Telegraph prinaša izpod peresa svojega posebnega dopisnika "nekje v Evropi" članek z naslovom — Zvižaje jugoslovanskih patriotov:

"Ravnokar sem dobil podatke o mali epizodi iz bojev v Sloveniji, ki osvetljuje hrabrost in iznajdljivost jugoslovanskih patriotov v njihovih gerilskih podjetjih proti italijanskemu in

ŠKRAT

"ZANE IZ LJUBLJANE"

Kaj bo, kaj bo, samo od politov se govori? Če greš v štacurino, ne veš kaj je najbolj potrebno — order, denar ali polit. Za en funt steaka ti jih odtrgajo 24. Človek z veliko družino stori najboljšo če si kupi kamero, ki slaša in farbah, in naj kupi funt steaka, ter ga naj fotografira na podendeker tolikokrat ima glav pri skledi, potem naj enostavno izreže iste mesene slike, in naj vrže eno na vsak talar. Ali si bomo pa nataknil rdeče špegle in kadar bomo jedli "rajž", ga bomo videli rdečega in mislili bomo, da je hamburger. Ravno tako kot ribniški konj, ki je jedel ublačen z zelenimi špeglami, pa je mislu, da je trava.

Se o pointah na rakiji. Moč in žena sta vsak dobila kvart viske. Ona jo je kmalu udeležila, ne da bi ta stari kaj vedel o tem. On jo je počasi predinaval vsak dan malo, kar ga žena neki dan pobara: "Ta stari, zakaj si pa taku stinži s tvojo visko, da mi ne daš niti en glažek?" On jo pogleda in pravi: "Saj imata tudi ti legitimacijo, kate kvart na mesec. Pojdi ponjo in jo pojij." Ona ga milo pogleda in pravi: "Saj sem šla že po visko prvega junija, pa sem jo vsa spila."

nemškemu osvovjevalcu.

Kadar potrebujejo partizani večje količine hrane, je ne gre do konfiscirat, temveč jo kupijo od kmeta po primerni ceni.

Nedavno so v bližini Postojne partizani odgnali živine nekoga slovenskega kmeta. Del nakupne cene so mu takoj plačali in mu objubil, da se povrnejo še isto noč z ostalim denarjem.

Kmet jim je povedal, da mora stvar brez odloka javiti italijanski oblasti in dodal "ako tega ne storim, me obesimo".

Partizanski vođa mu je odgovoril: "Ne bodo te obesili. — Takoj po našem odhodu pojdi na italijansko komando — toda mi se bomo vseeno vrnili s tvojim denarjem.

Italijani so seveda takoj okoli kmetijo in na vse strani naperili svoje strojnice... Toda kmalu je slovenski kmet prišel k italijanskemu komandantu in mu pokazal šop bankovcev: "Vseeno so mi plačali!"

Italijanski komandant je besen začel preiskovati stvar. Pokazalo se je, da so partizani oblečeni v italijanske uniforme, prinesli kmetu denar, straži pa povedali, da so prispeili iz Trsta z natančnimi navodili od glavne komande, kako postopati s partizani. Takoj nato so s svojim avtomobilom zopet zbežali.

Italijanska skrb

Casniška agentura Reuter poroča iz Zuericha:

Italijansko časopisje govori le malo o Nemčiji, mnogo pa piše o Madžarski, Rumuniji in Hrvatski. Italija je očividno v velikih skrbeh radi svojih 20 divizij, ki se nahajajo na Balkanu in so v nevarnosti, da jim zavezniška mornarica prekine zvezo z Italijo preko Jadranskega morja; italijanske čete na Balkanu bi bile v tem slučaju resno ogrožene od partizanskih sil.

MLADA BREDA

POVEST

SPISAL DR. IVAN PREGELJ

Tam doli pa je našla moža v prijateljem pomenku z Lipe. Ali ona ni pristopila k njima, temveč se je vrnila v kuhinjo k Marjanici in delal in pomagala dekli in poslušala njeno glasno govorico in se ji nasmihala, ko je Marjanica hvalila njeno marljivost; ali nasmihala se je tako žalostno, da je končno še Marjanica izgubila dobro voljo in umolknila, srečna Marjanica vpričo nesrečne neveste na Peči.

6. In šivati noče.

Deževno jesensko vreme je sedlo z veliko trdovratnostjo nad dolino. Bilo je zelo mrzlo in onstran nad vasjo je bilo videti že s snegom pokrite gore, tu doli v nižavi pa je kuhala mrzla megla, da niso ljudje sami vedeli, kdaj si nabavijo drva za zimo, ki je bila očividno letos prihitela prezgodaj. Dan za dnevom je lezel enakomerno v megli, ginilo so tedni, da človek res ni vedel, čemu ginejo. In vendar se je zdelo ljudem, da bi že bilo dobro, da se enkrat vreme preobrne ali tako ali tako. Kakor dih umiranja in dolgega časa je bilo vsepovsod, prav kakor te-

daj, ko je bil kovač prikoval smrti na hruško in je prišla v deželo žalost in skrb in dolgočas. Popolnoma tako je bilo sedaj, samo da ni bilo slavnega kovača nikjer, in je smrt kaj vljudno obiskovala ljudi, in so mrli stari in nadihi in otroci na daviči.

Ni bilo preteklo dvoje mesecev, in Anica je čutila, da je trudna. Trudna Peči in dela, trudna zbadanja od strani tašče, trudna od tega čudnega, nenaravnega življenja na Peči. Zdelo se je, da so ji lica upadla in obleдела. A to je bilo samo včasih, ko sta jo morale žalost in zapuščenost. Pač pa je smeh dočela izginil z njenega obraza. Zamišljene njene oči so bile podobne solncu, ki vse bolj slabi jeseni. In zdaj so bile povrh še megle pokrile to sonce. In tudi Anici so legle megle na srce. Brezčutna bi bila hotela biti Anica, ali ni mogla, in tolažbe, nekake vzpodbujajoče moči ni našla.

Ali naj bi jo bila iskala pri možu? O Bog, prav v dno duše mu je videla, da je trudnejši od nje in da je ni reči, ki bi ga vzdramila. Če je ona hiral duševno, je mož umiral, in ona je vedela to in mu ni mogla pomagati. Zato je bilo treba nebotične moči, ona pa in njena dobra volja je krvavela dnevno pod bičem taščine nadvlade. V teh dneh se je bila sprijateljila z malo Jerico, vzela jo s seboj na vseh svetih dan na grob rajne mamice in tete. Razjokala se je in zvečer se je vrnila z molčečo Jerico. Nehote ji je bilo dete prirastlo k srcu. Izraž tope brezčutnosti na Jeričinem obrazu je izginil, ko je zaslišala prijazno besedo iz Aničinih ust, in oči so ji v sveti navdušenosti zazarele.

"Smrt! to je najlepše, kar si morem želeči," je modrovalo mlado dekle, "umreti je lepo, umreti za Boga." In za hip je pristavila: "O srečni ljudje, ki jih trpinčijo in morejo preliti kri za Kristusa."

Tedaj je Jerica utihnila; opazila je, da je Anica ne poslušala. Anica je mislila vse nekaj drugega in šele po dolgem se je zavedla in vprašala Jerico:

"O smrti si govorila? Ali ti ne živiš rada?"

"Živim rada, da trpim!" je dejala deklica. Anica se je presenečena ozrla na njo. Kako more to dete govoriti o smrti? Kaj sploh ona ve, kaj je smrt? "Kaj drugega misli, Jerica," jo je karala Anica, "potem se ti bo pa sanjalo o smrti!"

"Meni se sanja samo o smrti in trpljenju. Samo včasih se mi sanja, da bom velika grešnica in se šele po dolgih letih spokorim," je zopet pripovedovala Jerica, "in tedaj me je strah in se zbudim in ne morem več zaspati!" Dekletove oči so žarele tako čudno v somrak, in Anica je potegnila deklico k sebi in jo poljubila.

Vtis tega večera je ostal skozi cele tedne v spominu Anici. Vedno in vedno na novo ji je prišlo vprašanje: Kaj je smrt, ali je smrt res nekaj groznega, ali ni samo strah v nas in je smrt sama na sebi nekaj lepega? In nekega dne si je odgovorila Anica: "Jerica se ne boji smrti, zakaj v nji je ljubezen velika in velika vera. Jaz pa, mi pa, mi veliki otroci umiramo strahu, ker ne ljubimo in smo brez vere."

In dan je minil za dnevom, ali pravega razpoloženja ni bilo za Jerico. Čutila je, da ni najmanjšega razločka mej njo in umirajočo naravo, in skoro želela si je nekaj posebnega,

HOME IN THE JUNGLE.—U. S. soldiers, somewhere in Australia, take time out from fighting to listen to one of their favorite American radio programs. These shortwave programs are made possible through the efforts of the American Red Cross, the Office of War Information and the Special Services Branch of the Army.

groznega, nekaj takega, kar bi predsedniki in podpredsedniki različnih sekcij, med njimi tudi mišljenju in življenju drugo pot, zaobrnilo njene misli v gotovo smer. Samo te negotovosti in mlačnosti ne, samo tega hiranja in umiranja ne. Kdo ve, ali ni njen mož čutil istega? Ni li morda ravno radi tega izostajal po cele dneve z doma in včasih celo pil, da ga je drugi dan bolela glava in je kašljal po noči? Sivojavno oko nad posteljo Aničino je gledalo zagotovo in žalostno v somrak, in Anica, ki je včasih dvignila k njemu oko, je čutila, da ji je celo ta slika nekam tuja, malomarna.

(Dalje priložnje)

ZAKLJUČEK KONFERENCE V HOT SPRINGS-U

HOT SPRINGS, Virginij, 5. junija (JIC). — Včerajšnji dan je bil za konferenco zedinjenih narodov za prehrano in poljedelstvo, dan izredno velike aktivnosti. Konferenca je imela plenarno zasedanje, katerega so se udeležile vse komisije.

Za predsednikovo mizo so bili ob strani predsednika konference, Judge Marvin Jone-a vsi

predsedniki in podpredsedniki različnih sekcij, med njimi tudi mišljenju in življenju drugo pot, zaobrnilo njene misli v gotovo smer. Samo te negotovosti in mlačnosti ne, samo tega hiranja in umiranja ne. Kdo ve, ali ni njen mož čutil istega? Ni li morda ravno radi tega izostajal po cele dneve z doma in včasih celo pil, da ga je drugi dan bolela glava in je kašljal po noči? Sivojavno oko nad posteljo Aničino je gledalo zagotovo in žalostno v somrak, in Anica, ki je včasih dvignila k njemu oko, je čutila, da ji je celo ta slika nekam tuja, malomarna.

Konferenca zaključuje danes svoja dela. V teku svojega poslovanja v nedeljo, je odobrila konferenca mnogo koristnih predlogov in adoptirala nekatere resolucije, ki so velikega pomena tudi za našo državo.

Sovjetska delegacija, katere načelnik je Krutikov, je priredila sprejem za člane jugoslovanske delegacije.

Pregled položaja na Balkanu

Londonski list borbenih Francozov "France" prinaša uvodnik, v katerem obravnava v vseh podrobnostih razmere v centralni in južni Evropi. Francoški časopis našteva, kako so se v nemškem glavnem stanu vrstili vazali, katerih obiski so se zaključili vedno z suhimi mehničnimi izjavami — kar dokazuje, da so bili rezultati več ali manj nepovoljni.

OUR BONDS FREE THEIR BONDS

Berlin skuša ustvariti prepričanje, da so obiski administratorjev različnih evropskih dežel v fuhrerjevem glavnem stanu, vzbudili v svetovni javnosti prepričanje, da je vojaška premoč osišča še vedno velika.

"France" navaja članek nekega madžarskega časnikarja, ki je pred kratkim opisal razmere v jugovzhodni Evropi kot nezadovoljive. Trdil je celo, da "nered in nemiri na Balkanu stalno naraščajo, ter da se položaj tam neprestano slabša".

Dalje citira list borbenih Francozov članek znanega švicarskega tednika "Die Weltwoche", ki poroča o upornem duhu balkanskih narodov. Ta švicarski list piše: "Nedvomno Nemci pošiljajo mnogo mladih ljudi iz Balkana na sever, toda tam jih je še vedno na stotisoče, ki le čakajo na prvo ugodno priliko, da se upro."

Na Madžarskem si Kallay in drugi člani njegove vlade, na vso moč prizadevajo zatreti "politične fronte"; toda zastoj apelirajo na složnost in obsojajo tako delovanje — ena teh političnih front je že precej jasno začrtana, in sicer ona, katero je ustvarila madžarska socialistična stranka s svojim pozivom delavcem, kmetom in intelektualcem. Horthy in njegovi ljudje vedo, da so ogroženi, ter so začeli ustanavljati gardo svojega režima — ustanovili so nove oborožene organizacije, ki bodo nosile ime

"narodni križarji". Nemci se grenko pritožujejo nad popuščanjem Madžarske in pripisujejo njeno onemoglost vplivu Amerike.

V Rumuniji je splošna mobilizacija doživela popolen in splošen neuspeh. Eden izmed časopisov, ki izhajajo v Bukarešti, se z ogorčenjem pritožuje radi malodušnosti rumunskega ljudstva in zaključuje, da se sedanji položaj tak, da je le en sam izhod mogoč, in sicer: zmaga nad Sovjetsko Rusijo.

Na Bolgarskem pa se množe politični umori in sabotažna dejanja, in to kljub neštevilnim aretacijam v vseh bolgarskih mestih. Eden izmed oddelkov sofijske garnizije velja za nesigurnega in ne sme zapustiti karnarne. Tretjino moštva so sploh razorožili. Castniki, osumljeni protinemskega razpoloženja, se morajo umakniti mlajšim oficirjem, ki so se vrnili iz Nemčije. Baje se je precejšnje šte-

vilo častnikov, ki so na ta način izgubili svoja mesta, pridružilo partizanom.

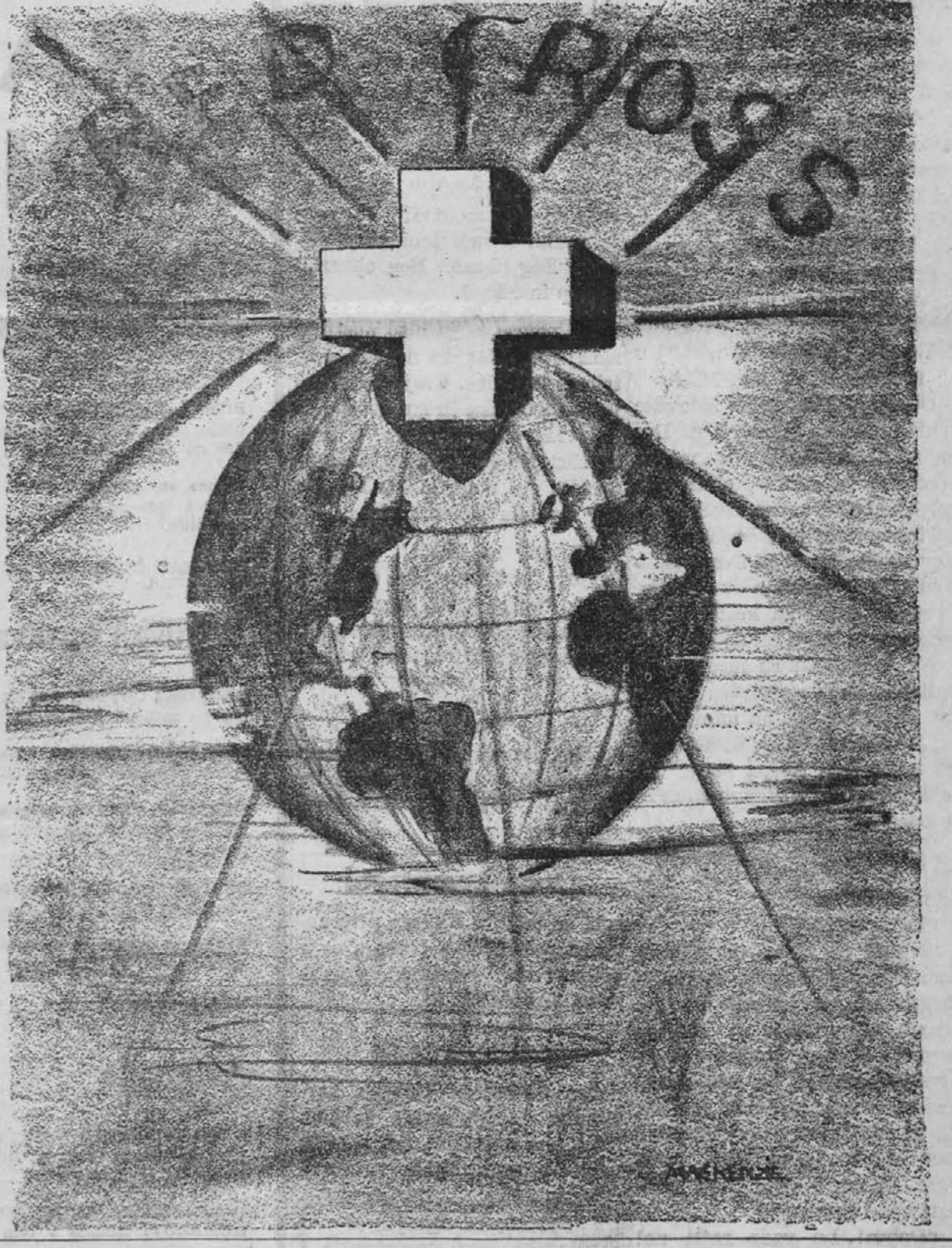
Throughout Norway the "Jössings" know who will be shot next by the Nazi firing squads. They do not know why they will be shot but they know that names of all loyal Norwegians, or "Jössings" are contained in lists of future victims compiled by the Nazi terrorists and their quising jackals. All of them know that the day of liberation is not for them. They

know that quising and his storm troopers will shoot every man and every woman on the list when the United Nations invade Norway. Compare the deeds of these Norwegian patriots with your own war efforts and see if you can afford not to buy more War Bonds. WSS 741A U. S. Treasury Dept.

SAVE!
YOUR OLD PAPERS
CALL THE
SALVATION ARMY
HENDERSON 5357

One Bright Spot in The World

An American Home is Worth Defending

PROTECT YOURS WITH
DUTCH BOY
PURE WHITE LEAD
PAINT

LONG-LASTING BECAUSE
IT'S ALL WHITE LEAD
GET IT NOW!

Gori omenjena barva je že zmešana in kar za barvati, narajena od Dutch Boy Lead Co., in se dobi v dveh različnih mešanih za prvi pot barvati in za zadnji ali FINISH COAT, čisto bela.

(OGLEJTE SI PLAKAT PRILOŽEN V LISTU)

Ako pa nameravate sami mešati, potem si dobite DUTCH BOY WHITE LEAD in OLJE. Mi imamo še prve vrste DUTCH BOY OLJE v zalogi, ko ta potече se ne boče več dobilo pristnega olja, bo ponarejen. Če mislite barvati to ali drugo leto, kupite sedaj, kajti za drugo leto ne bo dobrega olja.

DUTCH BOY WHITE LEAD je boljše če več časa stoji.

Cene so še lanskega leta

Zadnji praznik je nam zmanjkalo zastav. V ponedeljek, dne 4. in 5. julija je zopet praznik za razviti zastavo. Če je nimate, sedaj jih imamo zopet v zalogi. 3x5 za \$1.25, to lahko operete.

Trgovina bo zaprta celi dan v ponedeljek, 5. julija.

Grdina Hardware
6127 St. Clair Ave.
ENdicott 9559

SQUEE EDGEGATE--Squirming Out of a Tight Place

